

Мотиваційний лист

Мене звали Даніїл. Я молода людина, що народилася та виросла з ВІЛ-статусом. На протязі життя з вірусом, я поступово намагався відкривати мій статус людям навколо мене я хотів перевірити наскільки я можу жити по іншому ніж ВІЛ-позитивні люди, про яких у медіа завжди писали та показували, як «смертельно хворих» або «безнадійних».

Я став активно долучатися до зустрічей з іншими підлітками, та брати участь у заходах, що пов'язані з послугами або здоров'ям молоді, що живе з ВІЛ. У результаті розвитку мого потенціалу, в якості лідера я поступово перетворився на активіста, який представляв голос підлітків, серед яких і ВІЛ, в Україні та на міжнародному рівні.

Моя місія полягає в тому, щоб виступати за залучення підлітків на всіх етапах формування політик, що нас стосуються. Моє завдання – створити “дружні до молоді” умови у державі. Я намагаюсь напрацювати якомога більше досвіду з метою подальшого вкладу у молодші покоління Тінержайзер. Сьогодні необхідно розвивати потенціал лідерів у сфері громадського здоров'я та боротьби з соціально-значимими захворюваннями, адже покоління активістів старіє, але не всі їх цілі у подоланні СНІДу досягнуті. Я вірю, що завдяки такому залученню, інтереси та потреби підлітків у країнах ЕЕСА будуть враховані і почнеться наступний етап у світі.

Оточення лідерів, у яке я потрапив дає мені мотивацію та змогу реформувати “застарілі” підходи до соціального здоров'я в країнах Східної Європи. Чимало програм зараз потребують нових ідей та змін. На конференції ЕЕСААС2016 я був спікером на церемонії закриття, а під час AIDS2016, у Дурбані я представляв підлітків Східної Європи на Молодіжному павільйоні. Крім того, я був обраний представником України в глобальній кампанії ЮНЕЙДС та ЮНІСЕФ з назвою ALL IN і взяв участь у консультативній нараді в 2015 році. Нещодавно, як спікер Української національної конференції з ВІЛ / СНІДу, я виступав за розширення програм профілактики молоді в Україні.

Національна рада з питань протидії ВІЛ та ТБ це якісний показник ефективності роботи моєї команди. Звісно, це не мета, це лиш один з інструментів на шляху до головного. І я вірю, що в умовах дуже активної та завзятої праці у майбутньому тінержайзер зможе досягти головного для нас – “дружньої до молоді” країни. І почати потрібно зі здоров'я. Тому перше, що повинно бути зроблено – створити нову національну стратегію, яка вперше повинна буде мати реальний фокус на молодих людей і включати усіх підлітків загального населення як “ключову групу”. Тоді ми насправді зможемо боротися з причинами хвороб, а не з наслідками епідемії – інформація, знання та навички. Простіше і дешевше вкласти у профілактику, ніж потім купувати ліки і впроваджувати сервіси, до чого б як показала практики, наша держава готова далеко не повністю.